

България въ Австрійска-та Имперія и сѣ се были поселили въ Седмиградска-та область (Siebenbürgen). — Тѣхни-тѣ поселенія тамъ сѣ се намирали: въ Алвинчи, Дѣва, Карлсбургъ, Рейсдорфъ, Гроссъ-Чергедъ, Клейнтъ-Чергедъ и проч. За тѣхно-то изселванье изъ България мыслятъ да е станѣло много по-прѣди отъ преселванье-то на Банатски-тѣ Българе, а обрѣнѣти сѣ были въ протестанство отъ Нѣмски-тѣ Протестанти въ Седмиградско. Тѣхний брой, види ся, да е доходилъ до нѣколко хыльди, но слѣдъ врѣме малко по малко ги сѣ, то понѣмчили, то повласили тѣй щото въ 1855 г. Чернигъ е набройвалъ тамъ токо 207 души. А до сега, види се, и тѣ сѣ се загубили. — Отъ езикъ-тѣ на тѣзи изгубени вѣче Българе се е зачувалъ единъ писменъ паметникъ, който съдрѣжа въ себѣ протестантскіи Катихизисъ и нѣколко молитви, които сѣ издадени отъ Вѣнскіи профессоръ Миклошичъ ²⁹⁾.

ПРИТУРКИ.

I.

Τὰ κατὰ τὰς ἀρχιεπισκοπὰς Ἀχρίδων καὶ Πεκίου.

Подъ това заглавіе се появи прѣди нѣколко мѣсеци една твърдѣ важна за църковна-та ни исторія книга. Въ неѣ растуryanье-то на Охридска-та и Ипекска патріаршіи е разгледано тѣй подробно и съ такава ясность, что-то по-вѣче и не трѣба. Това беззаконно дѣло на Кон-

²⁹⁾ Die Sprache der Bulgaren in Siebenbürgen von Fr. Miklosich 1856 г. Wien. — Прѣди нѣколко мѣсеци ные имаме случай да посѣтимъ Седмиградска-та область, гдѣто се надахме да найдемъ нѣкакъвъ остатъкъ отъ тѣзи братіе или поне каква годѣ паметъ за нихъ. Но надежда-та ни оста всеу. —